

President, l'estanquera!

hisseu

written by Lluís de Yzaguirre | 27 de març de 2019

Avui, 27 de març, encetem dos mesos intensos en què tindrem molta feina a explicar als nostres per què cada contesa electoral fins al referèndum constitucional de la República Catalana serà un plebiscit, com ho foren, sense pretendre-ho ningú, les eleccions municipals del dotze d'abril del 1931. Tenim feina perquè ho ha entès fins i tot Màster Casado, que això és un plebiscit, de manera que la gent que haurem de convèncer deu ser força limitada (en IQ, no sé si en nombre).

Per tot això, no ens podem permetre que els feixistes ens marquin l'agenda amb una guerra de símbols que ens eternitza en el bucle de reivindicar la democràcia i els drets humans davant de qui se'n fot de l'ONU, del Tribunal de l'Haia i del d'Estrasburg, mentre ens fa deixar de banda els objectius republicans.

I no és solament amb la guerra dels llaços, que l'independentisme balla sota la batuta dels sequaços de la dictadura borbònica. Darrerament ens n'han colat una altra quan han aconseguit que canviem el lema STOP FEIXISME pel d'STOP VØX. Siguem seriosos, el feixisme perillós és el del tripartit del 155. Però els titellaires ideòlegs del règim tenen clar que han de fer sortir de tant en tant el putxineli del dimoni per tal que el titella del lladre, el de l'assassí i el del camell semblin bones persones.

De fet, hi ha un estudi sobre els paral·lelismes entre Trump i la plusquamultradreta del país veí que demostra que bàsicament són les esquerres i els progressistes en general i els independentistes en particular els que els donen visibilitat a les xarxes: [VOX y la publicidad gratuita de la izquierda](#). El seu autor conclou que hem de fer un Tortosa cibernètic a

l'ultrafeixisme. A mi m'ha convençut.

No pretenc que ens oblidem dels presos polítics, però hem de ser conseqüents amb el que ells han triat. Per una banda, hi ha els que van desertar de l'exili, per raons que no m'atreveixo a sospitar. Per l'altra, tenim casos com el d'en Jordi Cuixart, que va dir clarament que no vol ser un llast que dificulti completar la feina iniciada el Primer d'octubre:

“Quan vaig declarar davant Llarena la meva prioritat era sortir de la presó el més aviat possible; ara em considero un pres polític i la meva prioritat és lluitar contra la minva de drets i llibertats fonamentals a Catalunya i arreu d'Espanya”

[Jordi Cuixart](#)

Doncs, si tingués possibilitat d'adreçar-me al MH Quim Torra, li demanaria que desactivés l'arma electoral més eficaç que tenen els enemics: la Junta Electoral Central, que ja fa anys que ens demostra que la seva imparcialitat és elàstica com els principis de Groucho Marx.

La meva proposta és que aparquem els llaços fins a nova data: fixeuvos que les performances dels feixistes són obra d'una ment molt sofisticada; els llaços pretesament robats que van abocar davant de la Generalitat eren nous de trinca. Tenien la certesa que cap “periodista” els demanaria per què tenien un groc tan llampant. Van obtenir la foto que volien i l'espai mediàtic que necessiten atès que no tenen cap proposta per a l'electoral català.

Per a contraatacar amb un simbolisme que els desarmi, li demanaria al MHP que a tots els edificis públics de Catalunya, des d'ara i fins al 26 de maig, quan la JEC deixarà legalment de ser l'agent polític més bel·ligerant dels invasors, només hi onegi l'estanquera. Aquesta decisió hauria d'anar acompanyada d'una declaració institucional que demani als catalans que cada cop que passin per davant d'un edifici amb la bandera dels ocupants es facin el propòsit de persistir en

l'objectiu de poder arriar ben aviat la bandera dels **borbóons**, indigna de cap màstil del nostre país mentre no hi sigui reconeguda com el que ha de ser ben aviat: la bandera d'un estat veí que reconeix la nostra República.

Tio canya, tio canya, no tens les claus de ta casa. Posa-li un forrellat nou o et farà fum la teulada!